



Evangelikus hírlevél

A BAKONYCSERNYEI EVANGÉLIKUSOK KIADVÁNYA.



A TARTALOMBÓL

Kevesebb pánik több ima

A nagy sárga veszedelem

Imaközösség

XXI. ÉVFOLYAM I. SZÁM, 2020. ÁPRILIS

„Ne féljete! A Názáreti Jézust keresitek? Feltámadt, nincsen itt!”

Mk 16,6

Bizonytalanságból-bizonyosság

Különös böjt után különös húsvétot ünnepelhetünk ebben az évben. Saját magunk bőrén tapasztalhatjuk meg mit érezhettek Jézus tanítványai és a sírhoz érkező asszonyok. Félelem volt a szívükben a fehér ruhába öltözött angyal láttán. A mi szívünkben is ott lehet mostanság a félelem a körülöttünk lévő koronavírus járvány miatt. Aggodalom a betegség miatt, mert azóta minden megváltozott körülöttünk. Ami eddig meghatározta és uralta életünket most kevésbé fontos. Amivel eddig nem sokat törődünk, vagy úgy gondoltuk ez természetes. Például az, hogy egészségesek vagyunk és magunk határozzuk meg mikor és mit csinálunk, hová megyünk. Most egészségünk megőrzése érdekében otthon maradunk, mert átérezzük a helyzet súlyát. Így hirtelen lett idő olyan dolgokra is, amit eddig elhanyagoltunk. A szekrényekben rendet rakhatunk, a ház körül az udvart

csinosíthattuk, talán el is veteményeztünk már. Mégis aggaszthat bennünket a gondolat: Mi következik majd ez után?

Jézus tanítványai sem tudták hogyan lesz tovább? Üres a sír! Jézus nincsen itt! A mi félelmeink mások, mint a tanítványoké voltak. A közös bennünk a bizonytalanság érzése. Ebben a bizonytalanságban, ami napról-napra körbevesz bennünket a legfőbb örömeinket a bizonyosság: Üres a sír! Jézus nincs a sírban, mert feltámadt! Erre a legnagyobb bizonyíték maga a feltámadott Úr! Őt kell megtalálnunk!

Vajon kerestük-e őt eddig? Lehet, hogy annyira el voltunk foglaltva önmagunkkal, a ránk bízott feladatokkal, a jólétünk megteremtésével, vagy egyéb fontosnak vélt dolgainkkal, hogy igen,

valljuk be, mondjuk ki: A mi életünkben is megvetett volt Ő, a Fájdalmak Férfiája. Mi is elfordultunk tőle és nem törődünk vele eléggé. Sokszor a gúny tárgyává tettük. Pedig ő viselte és ő hordozta a mi betegségeinket is. Ő viseli és ő hordozza ma is a mi fájdalmainkat. Sokszor bizony mi is eltévelyedtünk. Ahogyan Ézsaiás próféta mondja: „Mindnyájan tévelyegtünk, mint a juhok, mindenki a maga útját járta” Ézs 53,6

Különös húsvétot ünnepelünk. Üresek a templomaink. Ilyen még amióta élünk, még a legveszterhesebb időkben sem fordult

elő. Húsvét ünnepén úgy érzi magát a szolgáló lelkész, mintha a feltámadott Jézus sírjánál lenne, amikor a templomban van. Üres a templom. A családján kívül nincs egy teremtet lélek sem a templomban. Még sem kell szomorkodnunk és elcsüggednünk! Mert mi pontosan tudjuk, hogy mit jelent az üres sír. Az üres sír nem a reménytelenséget, nem a bizony-



Peter von Cornelius Három Mária a sírnál

talanságot fejezi ki, hanem a bizonyosságot. Jézus meghalt, de feltámadt a halálból és közöttünk van! Ott van, ott lehet veled is, a te életedben is, a te otthonodban is.

Nincsen itt! Feltámadt! Húsvét ünnepén támadjon fel a te szívedben is testvérem az Úr Jézus utáni vágy! Csodálkozz rá arra az áldozatra, amit Isten értünk, térted, énértem és mindannyiunkért megtett. Lásd meg az Isten erejét abban a szeretetben, amellyel körbevesznek családtagjaid, az érted aggódó és veled törődő kezek. Lásd meg bennük Jézust, aki ma is él, jelen van, és közöttünk jár.

Szarka Éva

„KEVESEBB PÁNIK, TÖBB IMA”

IMALÁNCOT INDÍT A 777

A 777 internetes portál által elindított imaláncba mi is bekapcsolódunk. Vasárnaponként ezt az imádságot mondjuk el internetes istentiszteleti közvetítéseink során.

Uram, éléd hozzuk betegeinket – vigasztalásért és gyógyulásért fohászunk. Legyél közel a szenvedőkhöz, főleg a haldoklóhoz. Vigasztald a szomorkodókat.

Adj bölcsességet és energiát az orvosoknak, kutatóknak; erőt minden nővérnek és betegápolónak ehhez a különösen nagy terheléshez. Imádkozunk mindazokért, akik szenvednek a pániktól. Mindazokért, akiket legyőz a félelem. Imádkozunk a viharban békességért, tisztánlátásért. Imádkozunk azokért, akik nagy anyagi károkat szenvednek, vagy ettől kell tartaniuk.

Jóságos Atyánk, mindenkit éléd hozunk, akiknek karanténban kell lenniük, magányosak és senkit nem tudnak átölelni. Töltsd el szívünket békével. És igen, kérünk azért, hogy ez a járvány visszahúzódjon, a számok csökkenjenek, újra minden a régi lehessen. Tégy minket hálassá minden egészséges napunkért.

Ne engedd, hogy elfelejtsük, hogy az életünk ajándék. Hogy egyszer meg fogunk halni és nem tudunk mindent kontrollálni. Hogy csak Te vagy örök. Hogy az életben annyi lényegtelen dolog van, ami gyakran túl hangosnak és fontosnak tűnik. Tégy minket hálassá mindazért, amit krízisek nélkül olyan könnyen figyelmen kívül hagyunk.

Bízunk Benned. Köszönjük.

(Johannes Hartl)

A NAGY SÁRGÁ VESZEDELEM...? VASÁRNAPI GONDOLATOK



Nem tudjuk, hogy a sárga veszedelem jött-e el közénk. És talán nem is ez a fontos. Az orvosi egyetemen végzett Marcsi barátnőm erre a sárga veszedelmes felvetésre csak annyit mondott: manapság minden Kínából jön... És tényleg...

A héten Bánfalván jártam biciklis „kerítéslátogatáson”, ahol gyülekezetünk egyik oszlopos tagja, Ria „a nagy sárga veszedelemről” mesélt, melyről nagyszüleitől hallott. A régi bánfalvi öregek - két nagy háborúval a hátuk mögött - azt jósolták unokáiknak, hogy nekik majd nem a háború, hanem a sárga veszedelem jut osztályrészül... Ria a sárga veszedelem kifejezést a Vuhanból érkezett vírus nevével, a koronával helyettesítette be...

Bár igyekszem magamtól elhessegetni a rég előrement öregek bölcselét, de azért az olaszországi felvételeket nézve, meg az emberek tekintetében a kétségbeesést felfedezve, nem egyszer eszembe jut Ria és a Kínából érkezett sárga veszedelem víziója...

Úgy gondolom, hogy minden kornak és minden embernek megvannak a maga félelmei, a maga „sárga veszedelmei”, harcai, küzdelmei. Pál apostol sem hiába „csattan fel” így a Rómabeliekhez írott levelében: „Én nyomorult ember! Ki szabadít meg ebből a halálra ítélt testből?”

Igen, az a nagy kérdés, hogy ki szabadít meg minket, téged, engem... Az élet hatalmas kérdése, hogy ki szabadítja meg azokat, akikért most annyira aggódunk. Kicsoda?

Most egy olyan időszakot élünk, amikor éretlenkedő kérdéseket teszünk fel. Olyan idő-

szakot élünk, amikor több a kérdés, mint a válasz. Mert ami eddig oly természetes és állandó volt, az ma nem az. Két héttel ezelőtt, vasárnap még a legtöbb ember húsleves és rántott húst ebédel, egy hete jó ha csirke-farhátat kaptunk a leveshez, most meg Sopronszerte nem lehet húst vásárolni. Persze, ha csak ennyi lenne a baj... De ma az olyan egzisztenciális kiáltásoknak és felcsattanásoknak van itt az ideje, amik azt kérdeik: „Ki szabadít meg? Én nyomorult ember! Ki szabadít meg ebből a halálra ítélt testből?”

És ki szabadítja meg idős szüleinket, idős szeretteinket? Ki vigyáz rájuk, ha mi nem mehetünk hozzájuk? Ki? Ki? Ki?

Pál apostol azt mondja: - a mi Urunk, Jézus Krisztus. Ő a megoldás. Ő a válasz a kérdésekre. Ő a mi segítségünk, mert ő akkor is tudja, hogy mi a következő lépés, ha mi nem.

A Momó című örök klasszikus néhány sorát idézem: Beppó, az utcaseprő így elmélkedik: "- Látod, Momó - mondta aztán úgy példaképpen -, ez így van: az ember előtt néha egy hosszú utca van. Azt gondolná, szörnyen hosszú; ennek sose ér a végére, gondolná. Egy ideig hallgatagon maga elé nézett, majd folytatta:

- Aztán elkezd az ember, parkodik. És egyre jobban parkodik. Ahányszor fölneéz, látja, nem lesz kevesebb, ami előtte van. Még jobban nekiveselkedik, félni kezd, végül a szuflája is elfog, nem bírja tovább. Az utca meg még mindig ott van előtte. Így nem szabad csinálni. Gondolkodott egy sort. Aztán tovább beszélt:

- Sose szabad egyszerre az egész utcára gondolni, érted? Csak a következő lépésre kell gondolni, a következő lélegzetvételle, a következő sóprúvónásra. Aztán megint mindig csak a következőre.

Megint megállt, töpregett, aztán hozzátette:

- Akkor örömet okoz. Ez fontos, mert akkor végzi az ember jól a dolgát. És így is kell, hogy legyen. - Ismét hosszú szünet, majd a folytatás: - Egyszer csak észre vesszük, hogy lépésről lépésre végigértünk az utcán. És se vetünk, a szuflánk se maradt ki. - Bólintott magának, s azt mondta befejezésül: - Ez fontos." Most a fontos dolgoknak van itt az ideje. A kérdések feltevésének, a számunkra fontos emberekkel való kapcsolat tartásának, a belső

hangokra való figyelésnek, az elfogadásnak és a hitnek, hogy mindig van tovább... Még akkor is, ha nem látjuk az utca végét...

Nem tudjuk, hogy a sárga veszedelem jött-e el közénk. És talán nem is ez a fontos. Az orvosi egyetemen végzett Marcsi barátnőm erre a sárga veszedelmes felvetésre csak annyit mondott: manapság minden Kínából jön... És tényleg... Tényleg nem ez a fontos... Hanem az, hogy tudjunk megállni. Tudjunk dolgokat átértékelni. Tudjuk kis dolgoknak is örülni. Tudjunk hinni, akkor is, ha nem látjuk az utca végét...

És még annyi, de annyi mindent nem látunk tisztán és nem tudunk, amire eddig kész válaszaik voltak... Mégis, legyenek kérdéseink! Kérdezzük meg újra és újra, hogy ki szabadít meg! Kérdezzük meg, hogy ki vár majd minket az utca végén... Kérdezzük meg, hogy ki és mi a fontos számunkra?

Most időt kaptunk a válaszok keresésére. Meg talán új lehetőségeket is.

És tényleg... Tényleg nem ez a fontos... Hanem az, hogy tudjunk megállni. Tudjunk dolgokat átértékelni. Tudjuk kis dolgoknak is örülni. Tudjunk hinni, akkor is, ha nem látjuk az utca végét...

Legyen Isten kétségeink és kérdéseink közepette is velünk! Várjon bennünket is az utca végén, sőt kíséren bennünket saroktól sarokig, lépésről lépésre...! És adjon nekünk válaszokat! Adj a nekünk Lelekét, hogy mi is olyan magabiztosan tudjunk válaszolni a „Ki szabadít meg engem?” kérdésre, mint Pál apostol, aki élete nagy kérdésére Jézus Krisztust találta meg válaszként. Vagy inkább Jézus Krisztus, a válaszok válasza talált őrá... Találjon meg minket is! Válaszaival, szeretetével. Ámen.

2020. március 22-én, Leatara vasárnapján, Rm 7, 22-25 alapján hasonló gondolatok hangoztak volna el Ágfalván és Sopronbánfalván az evangélikus templomban.

Heinrichs Eszter



Gyülekezetünk közössége sok kicsi egymáshoz kapcsolódó kiscsoportból áll. Ezek nagyon különböznek egymástól, ám mindegyiküket az köti össze, hogy azonos tőről táplálkoznak. Jézus Krisztus Urunk tanítását erről János evangélista így jegyezte le: „Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők: aki én bennem marad, és én őbenne, az terem sok gyümölcsöt, mert nélkülem semmit sem tudtok cselekedni.”

Mint egy szép szőlőfűrt olyan a mi gyülekezetünk is, amelyben sok területen, sok felületen kínálunk lehetőséget a Krisztus szeretetéből és az ő tanításaiból való táplálkozásra. S mivel most nincs rá lehetőségünk, hogy ezekben a közösségekben fizikai módon is átéljük a találkozást, ezért most az újság lapjain keresztül adjunk hálát, hogy e közösségek léteznek, és ha véget ér ez a nehéz időszak, akkor ismét átélhetjük az Úrral való találkozás áldott ajándékait.

Még csak annyit ezekről a közösségekről, hogy a többségük stabil és állandó közösség, míg mások születnek, elerőtlenednek, aztán megszűnnek. Majd újak alakulnak helyettük, gyülekezetünk, tehát úgy működik, mint egy élő organizmus, mint az Isten által megteremtett csodálatos élővilágunk.

Minden korosztály képviselteti magát, kezdve az óvodásoktól egészen az idősekig. Közöttük vannak olyan csoportok, amelyek munkát és szolgálatot végeznek, míg mások lelki feltöltődésük érdekében jönnek össze és magukat építik, s e körök különböző gyakorisággal találkoznak a napi összejöveteltől kezdve a havi kéthavi alkalmakig.

Az alábbi rovatunkban alkalomról-alkalomra e közösségeket mutatjuk be.

De álljon itt a közösségeink köre:

- óvodások-óvoda,
- hittanosok,
- konfirmandusok,
- ifi,
- gasztro-teológia,
- énekkar,
- presbitérium,
- férfikör.

Önkéntes csoportjaink:

- kántorok köre,
- könnyűzenei szolgálattevők,
- egyházi szolgálok,
- kisbusz vezetők,
- média és iratterjesztés felelősök,
- irodalmi kör,
- bibliaórások közössége,
- imaközösség.

S el ne felejtjük, ahol mindezen csoportok egymással találkozhatnak: az istentiszteleti közösség.

Most az imaközösség mutatkozik be:

Imaközösségünk mottója: Mt 18, 20 "Mert ahol ketten, vagy hárman egybegyűlnek az én nevemben, ott vagyok közöttük". Ez az ígért minden keresztyénnek szól. Ha már legalább ketten a vasárnapi istentisztelet előtti imaközösségi alkalmon ott vagyunk Jézus Krisztus nevében, ott már jelen van az Úr Jézus.

Amikor együtt imádkozunk, hitünk ereje is megnövekszik. Magunkkal hozzuk a saját és mások örömeit, fájdalmait, nehézségeit és le tesszük a kereszttövébe. Imádkozunk betegekért, az idősekért, fiatalokért, gyermekeinkért, lelkeszeinkért, a fizikai és lelki munkálato kért, nemzetünkért.

Lehetőségünk van imakéréseinket a templomban található imalábadában elhelyezni. Nagy kegyelem tudni, hogy bátran járulhatunk az Istenhez! Bátorítok mindenkit, gyakorolja ezt a jogát! Ingyenes mindenki számára, Krisztus már kifizette érte a számlát. Az életébe került, hogy ezt a kiváltságot nekünk megszerezze.

Fontos, hogy kérjünk az imáinkban, de hálá adással egybekötve. Tudnunk kell, hogy az Úr azt adja meg, ami a javunkat szolgálja. Ne tekintsük az Urstent egy automatának, ahova bedobjuk a kéréseinket, és ő azonnal teljesíti. Lehet, hogy évekig kell várni az imameghallgatásra, de Isten hűséges! Ő meghallgatja a hittel elmondott imát! „Hit nélkül lehetetlen Istennek tetszeni” Zsid 11.6.

Az imádságnak óriási ereje van. Ezt megtapasztaltuk több alkalommal. Még akkor is, amikor az Úr más módon válaszolt, mint ahogyan mi azt gondoltuk és kértük. De nem kérdőjelezhetjük meg az Úr döntését! Bizalommal, bátran mondjuk ki: „Legyen meg a te akaratod!”

Bátorítalak, biztatlak, ne keményítsd meg a szívedet! „Ma, ha az ő szavát halljátok, meg ne keményítsétek a ti szíveteket!” Zsid 3,7-8

Ma még tart a kegyelem, de nem tudhatod, lesz-e holnapod? Amíg időnk, lehetőségünk van, addig keressük az Isten országát!

Ez legyen a legfontosabb cél az életünkben! Egy pillanat alatt romba dőlhet minden.

*„Ma még lehet, ma még szabad,
borulj le a kereszttal!
Elszáll a perc, az életed,
Ma még ha jössz, elérheted!
Ne késs tovább, ne várj tovább,
ma kérd Atyád bocsánatát!”*

Szeretettel: Varsányi Ferencné Eszter

Az imaközösséget több alkalommal is életre hívtuk és egészen addig nehézkesen működött, amíg az Úr kegyelméből találtunk olyan szolgatársakat, akik vállalták a közösség imádságok vezetését.

Minden héten csodálatos ima meghallgatásokról, gyógyulásokról kapunk híreket, mert az Úr megerősíti jelekkel e közösség munkáját. Tudjuk testvéreinkről, hogy ezekben a nehéz próbás időkben még intenzívebben fohászkodnak, sokszor azokért a kicsinyhitű embertársainkért is, akik szívüket megkeményítették. Az

imaközösségben átélt csodák és jelek megtapasztalása után, már csak egyetlen kérdés vetődik fel bennem. Vajon milyen világban élhetnénk, ha minden ember így tudna hálát adni az élete ajándékaiért, vagy ilyen buzgón könyörögne a közjóért, békeességért egésségért?

Szarka István

Egy ember imádsága is meghallgattatik, de amikor „ketten vagy hárman” vagy lelkileg-szellemileg összekötöttek mondjuk el kérésünket, annak olyan ereje van, ami szinte elképzelhetetlen. Azt hisszük, csak szavak..., a szélben... De ezek felszállnak a Teremtő Atyához. Ő minden szívből kéló sóhajt a szívére tesz Jézus Krisztus által. Angyalai; földi és mennylakók, mind-mind készen állnak és megmozgatnak minden követ, hogy a kérés bármilyen helyzetben is, de teljesített legyen. Ez a mi hitünk-imánk közössége az emberi szívekkel és az isteni jelenléttel.

Naponta tapasztalhatjuk segítő és gyógyító erejét. Az elesett felkel, a beteg gyógyul és elkezdődik a „belső ember felfelé néző, látó és halló, érző és szerető megnyilvánulása. A mai idők próbája ez, s mi válaszolhatunk rá a leg-egyszerűbb módon: imádságainkkal..., mely híd ég és Föld között.

Olyan kapocs, amit semmilyen ráhatás nem téphet szét.... Még ez a „kísértet-idő” sem. Alkalom az Istennel való közösségre a Jézus Krisztusban. Próbáljuk ki! Tegyük meg, hogy a falak lebontassanak! Öleljük egymást a szív legbelső legnagyobb erejével: a szeretetünkkel minden falon, tilalmon, időn és téren át, hisz ez a Krisztus ereje mibennünk. Ámen

Mrázik Rozália

Bartalis János: Ima (1920)

Uram, segíts!

E kísértet-időben hozzád imádkozom.

Hajótörött vagyok – segíts!

Úttalan járok emberbozóiban.

Éjszaka van.

Kietlen sötétség borult a földekre.

Ne hagyj el, Uram!

Én az emberiség zarándoka. Úgy járok

a földön, mint garabonciás.

Sírok és kacagok.

Egyik kezemben virág, másikban halál.

Fekete koporsón táncolok.

Nótám gyermek-gügyögés és gilotin dal.

Rózsát lobogtatok a szélben és a temetőbe dobom.

Fekete vagyok, mint a föld és rémes, mint egy kirabolt istálló.

Légy velem, Uram!

Te utolsó és egyetlen összetevője minden emberin felülnek.

*Te örök áradó tengerek malma, ki mindent le-
őrölsz,*

Nap és hold keresnek.

Bús csillagom bolyong az árva mindenségben.

Üdvözöllek és áldlak!

*E kísértet-időben a soha el nem érhető végte-
lenben*

feléd repesek, mint egy nagy,

fekete, szomorú madár.

Köszönjük, hogy e nehéz időkben is gondolkodnak a gyülekezet működőképességének megőrzésére!

Kérjük egyházi befizetéseiket most kivételesen, utalással teljesítsék.

A Bakonycsernyei Evangélikus Egyházközség
bankszámla száma:

12080607-01466049-00100007

A fenntartói járulék önkéntes, ajánlott mértéke: az egy főre jutó éves nettó jövedelem 1%-a
Az egyházadó ajánlott mértéke 10 000 Ft/fő/év Állandó utalási megbízás esetén ez havi 833 Ft
Nagyon szépen köszönjük, ha ezt a megoldást választja!

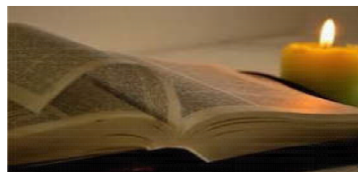
Aki hálával áldozik, az dicsőít engem, és aki az útra vigyáz, annak mutatom meg Istennek szabadítását. Zsolt 50, 23

Füle Lajos:

Megtérésre való idő

*Megtérésre való időt
Isten kinek-kinek megád.
Ninivének negyven napot,
Sodomának egy éjszakát.
De nem lehet megtérni már,
Ha egyszer az idő lejár.*

*Megtérésre hív az ige,
Hallása nem elég,
Istennek van rá ideje,
De neked van-e még?!*



ALKALMAINK



A rendkívüli helyzetben a zárlat feloldásáig istentiszteleteinket a Bakonycsernyei Evangélikusok facebook oldalán élőadásban követhetik.
Vasárnap és ünnepnapokon 10.30-tól.

Az alkalmak visszanézhetők honlapunkon:
<https://bakonycsernye.lutheran.hu/video1.htm>
oldalon.

ANYAKÖNYVI HÍREK

A KERESZTSEG SZENTSÉGÉBEN RÉSZESÜLT

- ✠ Fábán Alexa Izabella- András István és Fábán Andrea
- ✠ Fábán Rikárdó Olivér- Fábán Mihályné (nevelőanya) és Fábán Gábor Richárd gyermeke.
- ✠ Grell Kornél felnőtt
- ✠ Grell Kitti felnőtt

HÁZASSÁGOT KÖTÖTTEK:

☪ Szarka Róbert és Kalabér Edina
A FELTÁMADÁS REMÉNYSÉGÉBEN KÍSÉRTÜK UTOLSÓ FÖLDI ÚTJÁRA

- ✠ Skrabák Mihályné 80
- ✠ Dénes Lászlóné 76
- ✠ Szenté Mihály 59
- ✠ Szenté Ferenc 54
- ✠ Boros Erzsébet Zsuzsanna 64
- ✠ Imró Zoltánné 90
- ✠ Vágó Istvánné 75
- ✠ Boros Jánosné 84
- ✠ Németh István 50 éves korában

Boldogok a halottak, akik az Úrban halnak meg, mert megnyugosznak fáradozásaikból, és cselekedeteik követik őket

A Bakonycsernyei Evangélikus Egyházközség kiadványa

Bakonycsernye Dózsa Gy. u. 1
Tel/Fax: 22-592-000
Mobil: 06-20-9815923; 06-20-770 3008
Email: istvan.szarka@lutheran.hu
Felelős kiadó: Szarka István esperes
Számítógépes szerkesztés: Csernyin Sándor
Email: csernyin@freemail.hu
Web cím: <http://bakonycsernye.lutheran.hu>

A Lelkészi Hivatal 24 órás telefonos ügyeletet tart:

00 36 20 981 5923;

00 36 770 3008;

06 22 592 000;

Telefonszámokon várjuk hívásait!

Bakonycsernyei Evangélikusok
@bakonycsernyei.evangelikusok

Kedvvel
Névjegy
Fényképek
Események
Videók
Jegyzetek

Személyre szabott hirdetési ajánlásokat kaphatsz a Bakonycsernyei ... oldalhoz.
Néhány kérdésre válaszolva megtekintheted, első sorban milyen típusú hirdetéseket ajánlunk a Bakonycsernyei ... oldalhoz.

Indítás

Kedveled
Követed
Megosztás

Kapcsolatfelvétel

Keress, bízz, cselekedj!
Melletted leszünk!

**Lélekkel,
ismerettel**



Magyarországi
Evangélikus Egyház
Technikai
szám: **0035**

Apokrif:

- nem mozdultál ki otthonodból, hogy meg ne fertőzz...
- magányos voltam és felhívtál telefonon...
- nem mozdulhattam ki és te bevásároltál...
- félttem, megvizsgáltál
- életemért küzdöttem, és te imádkoztál értem
- nem maradhattam otthon, hogy te jóllakhass, és biztonságba légy, te pedig türelmes voltál hozzám a boltban és az utakon...



Köszönjük áldozatos
m u n k á t o k a t !
Imádkozunk értetek,
szeretteitekért!

